

1881-05-17

AFSENDER

Anna Skovgaard, Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 12

Tirsdag den 19 Mai 1881

Hjore Gookim!

Jeg hørte jeg af Cathrine at Du maaske
kommer hjem, om tre Uger, jeg blev meget
glad ved Tanken om snart at få se Dig,
igjen, thi skjæmt jeg ikke har fortalt det til
Dig, eller nogen anden, for jeg har dog mange
Gang længtes efter Dig. Cathrine er ^{vidt}~~ikke~~
også bleven rigtig glad, thi for nogle Dage
siden sagde hun, at det var da ikke til at
indholde derfor Du blev borte som muren over,
det vil blive dejligt at få Dig hjem, jeg ved jo nok
Du bliver ikke mange Dage her, men vi får
dog. Hos os er alt ved det gamle og vi
ere for Gæstfrihed alle veje, vi have for øvrigt
i 5 Uger været inde af de gamle Soldat i det Fri
Gokufin bode hos os med Louise besøgte deres
Stiftning til Kjøbenhavn og Ordningen af det nye
Kjeller de ere meget glade ved at høre her.

Da Fri Johansens søn er bleven Eidsraadindl.)
var lagens hjem kom Din Tafles Lene, hiin er
bleven meget gammel og hiin gaar meget daarligt
for hendes Udfligter medens hiin var het indbrøkket
sig til et Par Aflener i Theateret og et Par Jomfruer
men hiin var glad og fattede vel del kjæglige ved at være
sammen med os, det var rigtig nok for os to gamle
Søstre at leve sammen, vi fik ofter haanden jagt
all del Frommede hørt som havde lagt sig mellem
os i de mange Aar vi ikke havde levet sammen,
Søster Lene har naturligtvis meget lidt at leve af,
men Aakel hjælper hende meget, for hiin reiste
hjem betydelig luttet for sine Sørges i den Hensigt
Det er Torventningens og Forhaabningernes Tid vi leve
i, vi spæide daglig ofter de grønne Blade som nu endelig
begynde at komme, og vi haabe paa at Sommervarmen
og saa vel indfinde sig en Dag imellem glimter der frem
for os et fortrænges af kjøligere Luft men omfader
vil den dog være og saa bliot det vidtlig at fligle
paa Landet, vi havde det en Dag for varmt at
Catherine fandt men var nok ved at dø af Hede,
Om jeg had Ordet ~~at~~ Kunde

men him et rigtignok ikke noget paa tideligt
Thermometer. Det er kommen Uroe i mine Tanker
ved Troen paa at Du snart kommer hjem, jeg har fledele
Lijft til at opjøre noget at fortælle Dig, thi det kan Du
få høre, naar Du kommer hjem, hvorfor det forøvrigt
er noget som man ikke allerede har fortællt Dig,
mit Brev er maaske kun et Paafængsme vord, men
jeg vil dog spørde dem, thi jeg har mit Lijft
til at Du skal have Brev inden Du tager fra Paris,
og så er Du jo ogsaa altid for god, jeg kan høre Din
gedmodige Laller ~~naar~~ Du læser dette Brev og
jeg tænker Du dog med samme venlige Sind paa mig som
ellers, jo naar man har med sig da en et Menneske at
gjøre som Du er, så gives man ofte for sine Linder og
Smider alt det som kan ligne Spindeltråd.
Ides er chiel reiff til Sobjgaard, det bliver de kjedelig
for Læder begge derfor i ikke troffer inden Du læser til
Sverrig, ved Du kan tænke paa en Tint til
og London) Skotland, naar han kommer fra Sobjgaard.
Paula Anna skal skrive paa den sidste Side af mit Brev, him
har rodet meget laknemlig for Di tænkte paa hendes Dødsdag
Der nå vil jeg ønske Dig en lykkelig og fornøjelig Hjemreise, Gud vil hjælpe
Dig lykkelig og jeg er altid Din hengivne Taster
Ulhedmin Skovgaard

Kjære Joakim!

Hvad snar! Du vil tænke om mig
at jeg ikke allerede for længe siden
har skrevet til dig og takket dig fordi
du saa vænlig har tænkt paa min etårsdag,
da, ja jeg blev næsten vort dødsvær, at
skrev et rigtigt Brev, vilde omme Dem
ikke strække til, jeg vilde da værre til
Laster skrev, saa kunde jeg faa en allerhødest
kos hende, for det en Gunden til at det var
vært saa længe. Og nu Kjære Joakim takker
jeg dig ret inderlig, og oprigtig, for det rare
og anseelige Brev, det glæder mig rigtig
Lese, om Hesperiden, du ^{med} rigtigt nok haav set
gyselig ud. Engang endnu om Hørløst
Fakt, jeg glæder mig nu til snart at see dig.
Lis vil saa Lang Din tungene Søte Alene